ЕКЗИСТЕНЦІЇ, ЦІННІСНІ І КОМУНІКАТИВНІ ПИТАННЯ УПРАВЛІННЯ ПЛАНЕТАРНОЮ МІСІЄЮ УКРАЇНИ

І.Я. Гришин, професор кафедри ЮНЕСКО,
директор Інституту інноваційного менеджменту Харківського національного технічного університету сільського господарства імені Петра Василенка м. Харків, Україна

Термін «***місія***» є ключовим у змісті назви Великого Проекту «Сковорода-300 - планетарна місія України в досягненні сталого розвитку і цілей тисячоліття» (далі: Проект - «С-300»). Воно свідчить про те, що Проект - «С-300» має виконати роль генератора і організатора з боку України дій високого призначення, несучі відповідальну роль перед світовою спільнотою в контексті досягнення на планеті сталого розвитку і вирішення проблем III тисячоліття. Екзистенції активної освіченої меншості українців, на долю яких випадає відповідальне завдання формувати Проект «С-300» в ракурсі орієнтації на виконання зазначеної місії, повинні передбачати і набір цінностей, і набір комунікацій, які з одного боку - приймають участь у підготовці відповідного персоналу, а з другого - здійснюють конкретні управлінські дії зі змін матеріального і духовного світу спочатку на невеликих пілотних площадках, наприклад в університеті та в сільських (селищних) громадах-символах і далі розповсюджують їх в своїй країні і за її межами в планетарному масштабі.

Місія - це справа молодих, активних і освічених. В Інституті інноваційного менеджменту і на кафедрі ЮНЕСКО «Філософії людського спілкування» ХНТУСГ провідну комунікацію в експериментальному режимі представляє Школа практичної філософії, яка і започатковує місійні функції, зміст яких направлено на розповсюдження на планеті факту позбавлення Україною атомної зброї, на забезпечення харчування населення планети високоякісними продуктами, в тій кількості, яку можуть дати українські чорноземи тощо. Істотно, і питання щодо розповсюдження зброї масового знищення, і збереження чорноземів є складовою зазначеної місії...

Проект «С-300» базується на: теоретичних нововведеннях таких понять як ноосенсоросфера; триєдності світів Г.С. Сковороди; введення в Україні чотирьохкомпонентної (замість трьох... - Ріо-92) кластерної системи сталого розвитку; дальній і ближній стратегій розвитку; м’якому, жорсткому і найжорсткішому антропоцентризмі; дорадництві; електронній кейс-методології; поглибленому визначенню поняття «сталий розвиток»; формування висококреативного середнього

класу; проведення в країні короткотермінового спецвсеобучу; «дитиноцентризмі»; залученнні досліджень з історії України періоду до і після Давньо-Київської Русі та періоду Козаччини, як Динамічного Сюжету розвитку (Переслегін) тощо.

Сталий розвиток - надзвичайно важливий вектор розвитку України, як і всіх держав. За нашими дослідженнями для України він включає в себе не три, - як це має місце у практиці технологічно розвинутих країн, - а чотири дуже важливі елементи: збалансований розвиток промисловості та індустрії, соціальний та екологічний розвиток, а також засоби (механізми) *інтенсифікації розумової технодуховної діяльності.* Розробка чотирьох елементної системи для України запропоновано і здійснюється в межах зазначеного Проекту «С-300».

Велику увагу приділяється також *спадкоємності* як особливого ресурсу нації, розглядаючи її *як одним з базових принципів,* покладений в основу формування або здійснення чого-небудь. Це спосіб створення або здійснення чогось. В даному випадку в підґрунтя реалізації теорії філософії системного менеджменту інноваційного ноосенсорного сталого розвитку території закладається, як вже зазначену, одним із базових принципів - *спадкоємність.* При чому, спадкоємність, як принцип управління сталим розвитком і процесом планетарного впливу України, в даній статі розглядається в філософському, науковому і практичному аспектах.

В теорію стратегічного менеджменту, - наприклад: здійснення зазначеної планетарної місії країни щодо сталого розвитку, перш за все агропромислового комплексу, Харківського національного технічного університету сільського господарства імені Петра Василенка... - нами вперше вводяться поняття *«ближня стратегія», або «ближній стратегічний менеджмент»,* яке охоплює період розвитку будь-яких систем, що в свою чергу, обіймає комплекс вже діючих директивних заходів - *і «дальня стратегія», або «дальній стратегічний менеджмент»,* відносно виявлення актуальних проектів найближчих десятиліть. Такий підхід дозволяє максимально використовувати мислительні і сенсорні (психологічні і чуттєві) потенційні можливості фахівців, які здійснюють управлінські функції в процесах досягнення сталого розвитку. Саме зазначений *стратегічний менеджмент - ближній і дальній,* - використовується у Проекті «С-300». Саме тут *дальня стратегія* є колискою дискурсу щодо процесів напрацювання заходів для *ближньої стратегії.* Проблема полягає лише в організації управління цим процесом і наявності широкого кругозору Універсумного рівня у фахівців, які його здійснюють.

Виходячи із ідеї *дальнього стратегічного менеджменту,* в Харкові організовуються системні дискурси з розгляду проблем сталого розвитку і цілей тисячоліття з *використанням спадкоємності у філософії, науці та практики,* і напрацьовуються пропозиції для практичних дій місцевій, регіональній і загальнонаціональній спільноті. Такий підхід дає можливість на дальніх підступах формувати систему підготовки відповідного персоналу, що гарантує оптимальне використання інтелекту будь-якої нації, яка бере на озброєння викладені ідеї.

КОМУНІКАЦІЯ [1] - це *відносини між людьми.* Ці відносини можливі завдяки мові. Але *мова* також є єдиним об'єктивним типом комунікації, що цілком поважає особистість іншого й визнає її право на існування: потрібен був високий ступінь *культури* й пройти багато часу, перш ніж люди довідалися, що мова створена для збереження й обміну ідеями. Філософія комунікації шукає закони, що керують відносинами між людьми; її фундаментальна проблема — пізнання *іншого.* Для *Платона,* як і для *Сенеки,* саме чисте міжособистісне відношення - це *«дружба».* Для *Канта* - це *«повага»;* для *Шелера* - *«симпатія».* Філософія комунікації представлена сьогодні *Бубером* у Німеччині й *Левинасом* у Франції. Психологи, як Лагаш, зводять комунікацію до фундаментального поняття впливу.

Отже «дружба» є самим чистим міжособистісним відношенням. Тому, комунікації в такому варіанті стають надійним фундаментальним впливом на відношення між об’єктами.

В Школі практичної філософії кафедри ЮЕКСКО ХНТУСГ *дружні* відносини між колективами Громад та їх особистостями на основі *спорідненості* щодо визначних особистостей, історичних подій, рукотворних або природних явищ перетворюються в інструмент взаємовпливу, де спілкування є істотним екзістенціалом людського буття, а необхідність у ньому - однією з життєвих потреб людей. «Ця потреба випливає з самої природи людини як мислячої соціальної істоти і зумовлена суспільним характером її буття, яке значною, мірою відбувається у формі спільної з іншими людьми діяльності. Її ж здійснення вимагає належної організації та координації їх дій, які практично неможливі без відповідної взаємодії між ними. Основним же інструментом взаємодії і виступає спілкування. Тому воно привертає увагу й інтерес різних дослідників - філософів, психологів, соціологів, педагогів, фахівців з проблем управління соціальними системами»[2], де «вплив» - це цілеспрямована дія, направлена на партнера по спілкуванню з метою досягнення поставлених цілей.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Дидье Жюлиа.Философский словарь Пер. с франц. - М.: Междунар. Отношения, 2000. - 544 с.
2. Завітний С.О., Пономарьов О.С., Пазиніч С.М. Філософія впливу. Монографія. В авторській редакції. ФО-П «Петрова І.В.», 2011. - 203 с.

Екзистенційні та комунікативні питання управління: матеріали Міжнародної науково-теоретичної конференції, м. Суми, 23-25 січня 2014 р. - Суми: Сумський державний університет, 2014. - Ч.1. – С. 46-49.